

THE WRITER WHO NEVER WROTE

Ferdinando Frega - Nando the Scribe

GILLETTE: SCRIPTRIX QUAE NUMQUAM SCRIPSIT

Una ex primis rebus quas intellexi haec fuit: negotium editoriale numquam narrationem puram intactam relicturum esse. Serius ocus pecunia systema doceret quomodo fides fabricaretur.

Hodie aliqua detecta est.

Non mythistoriam furata est.

Verbum furata est quod eam narrat.

Mulier librum edit. Eum primam suam mythistoriam amatoriam appellat. In pellicula, paene lacrimans, spectatoribus suis dicit:

«Ipsa eum scripsi. Intellegentiam artificialem tantum adhibui ut me in corrigendo adiuuaret. Idea tota mea erat.»

Homines ei credunt.

Plaudunt.

Deinde inveniunt «corrigere» aliquid longe diversum significavisse.

Intellegentia artificialis commata non correxit.

Librum scripsit.

Illa postulationem scripsit.

Mea via numquam ad famam publicam facta est. Ad aliquid longe minus amabile facta est: ad plenum pretium solvendum eorum quae describo.

Duodeviginti anni intra veram societatem.

Non idea ab intellegentia artificiali dilatata, sed vita a patre dilatata qui iam quadraginta annos suos ante me collocaverat.

Quid separat eum qui scribit ab eo qui scribi facit?

Non technologia.

Technologia tantum instrumentum est, non aliud quam machina scriptoria annis
1950. Verum discrimen est num corpus post verba sit.

Corpus quod transiit quae verba describunt.

Corpus quod omnem sententiam annis, erroribus, disciplina, sacrificio, victoriis et
cladibus solvit.

Liber eius ut promissum amoris venditur.

Successus certus.

Quia antiquissima praeconii forma semper eadem fuit:
fallacia.

Homines eam raro agnoscunt.

Tantum ea capiuntur.

Ea ipsa de causa narratio mea aliud dictum fert:

«Debitum quod tempus ab eis exigit qui se postea solvere posse crediderunt.»

Numquam clarus ero.

Numquam dives ero.

Sed mei oblivisci impossibile erit.

Ferdinando Frega